

Kinder Torah

Parashas Voeschanan

בס"ד

I Love You Hashem

"Come everyone, Imma is lighting the Shabbos candles."

Everyone gathers around to watch the Imma light. This is the climax of the week. The candles are lit and peace descends upon the home.

"I am going, now."

"When will you be home from the Beis HaKinesses, Abba?"

"In about an hour and a half."

"Have good *kavannah* (concentration) in your prayers, Abba."

"B'ezras Hashem."

The Abba walks out of the house and down the street. The Beis HaKinesses is on the right. The Abba however, turns left, down toward the forest.

"It has been a long week," the Abba thinks. "I have been looking forward to this time. I have a very special meeting now."

The Abba turns into the forest to a narrow path. He continues along the path for a minute. Then he turns off the path and makes his way among the trees. He walks until he reached a place far away from human eyes. This is the secret meeting place. He sits down on a large rock and waits a moment until his mind settles.

Then he says . . . "I love You, Hashem." He repeats, "I love You, Hashem. I love You so much."

He looks up and sees the branches of the trees gently waving in the wind. The forest is so quiet. No one is there except him and . . . Hashem.

"I will tell you why I love You, Hashem. Because You have done so much for me. You created me. Without you, I would not be here. You have provided for all of my needs, all of the years of my life. You have given me food, clothing, shelter, wonderful parents, teachers, a beautiful wife, and children. I owe everything to You."

The Abba begins to feel a warm feeling in his heart. He continues speaking to his Creator.

"You have not only given life to me, but to the entire world. All of the magnificent trees in this forest are Your handiwork. The world is filled with mountains, rivers, huge oceans, and crowned with blue skies – all of which sing Your praises. You have created untold billions of living things, from the smallest creature to the human

being. I am in awe of You, Hashem."

The Abba begins to feel The Almighty's Presence.

"Hashem, everything that You do is for the good. Some things are unpleasant, but I know that they are for the best. You sometimes give me challenges in life – difficult people or situations. Why? Because You love me. You want me to grow. You love me more than I love You, and even more than I love myself. Hashem, please give me the clarity to see life's difficulties as challenges, and the strength to meet them."

The Abba's emotions are reaching a peak.

"Hashem, You created me a Jew – a member of the Chosen People. You breathed into my body a holy *neshama* (soul), capable of reaching the highest spiritual heights. Then you gave our nation the Torah – full of 613 mitzvos, the means to reach those heights. You created the spiritual world – *Olam Habbo*. There You give unfathomable reward to those who earn it by learning Your Torah and keeping Your mitzvos.

"You are so generous. Hashem, You do so much for me. I want to do something for You. I want to give You *nachas ruach* by fulfilling your mitzvos perfectly. I want to make a Kiddush Hashem – to show the world how Great and Holy You are. Please give me the strength to do it, Hashem. Help me overcome my *Yetzer Hora*. I want to walk out of this forest and love every Jew that I see. I want to pray to You with all of my heart. I want to learn Your Torah with all of my capabilities. I want to delight in Your Shabbos and rejoice in Your Holy Days. I want to

let You completely into my heart, and walk with You all of the time. I want to love You with all of my heart, with all of my soul, and all of my might."

The Abba is overcome with emotion. He begins crying tears of happiness.

"I love You, Hashem. I love You so much."

He sits for a few moments, quietly crying. Then he composes himself, gets up, and begins to walk out of the forest. He has a very warm feeling of love in his heart.

"Good Shabbos!" he says to his neighbor, smiling warmly. "Good Shabbos!" he enthusiastically answers.

The Abba reaches the Beis HaKinesses. He takes his seat and begins to pray. He speaks to Hashem from his heart, and welcomes the Shabbos with great rejoicing. Hashem is with him. He walks home, knocks on the door, and enters.

"Good Shabbos everyone!"

"Good Shabbos, Abba! You look so happy."

"I am. I love you all. Come; let us enjoy Hashem's beautiful Shabbos together. Let us all show Him how much we love Him."

Kinderlach . . .

"You shall love Hashem your G-d with all your heart, with all your soul, and with all your might" (Devarim 6:5). How can we be commanded to love? How can we fulfill this commandment? One way to come to love someone is by appreciating what he or she has done for us. Another way is to give to them. Thus, you create a mutual giving and appreciation relationship. Expressing your gratitude directly to the person is a way to give and appreciate at the same time. It creates strong bonds of communication and love. This is the way to grow to love Hashem. Express your thankfulness to Him. Begin with little things, and gradually build up until you appreciate the world of things that He does for you. Tell Him how much you love Him. Do acts of kindness for Hashem. How? Give Him nachas ruach by keeping His mitzvos. Become a Kiddush Hashem (Sanctification of His Name). Speak to Him, both formally, in tefillah, and informally, as the Abba in our story. Walk with Hashem always, wherever you go. Enjoy His company. Begin now, kinderlach, and keep it up your whole lives. Hashem wants to hear from you. He loves you. Love Him too.

והגדת לבנך

פרשת ואתחנן

למדרגות רוחניות אלה. יצרת את עולם הנשמות - העולם הבא. ושם אתה נותן שכר לא-ישוער לאלה הזכאים לו מכוח לימוד תורתך וקיום מצוותיך.

"אתה טוב כל כך, ה'. אתה עושה כל כך הרבה למעני. אני רוצה לעשות משהו למענך. אני רוצה לעשות לך נחת רוח ע"י קיום מצוותיך בצורה מושלמת. אני רוצה לקדש שם שמיים - להראות לעולם כולו את גודלך ואת קדושתך. אנא, תן לי את הכוח לעשות זאת, ה'. עזור לי להתגבר על היצר הרע שלי. אני רוצה לצאת מהיער הזה ולאהוב כל יהודי שאראה. אני רוצה להתפלל לפניך בכל לבי. אני רוצה ללמוד את תורתך בכל כוחי. אני רוצה להתענג ביום השבת שנתת לנו, ולשמוח במועדיך. אני רוצה להחזיר אותך לתוך לבי, וללכת לפניך כל הימים. אני רוצה לאהוב אותך בכל לבי, בכל נפשי ובכל מאודי."

נרגש כולו, אבא מתחיל להזיל דמעות שמחה.

"אני אוהב אותך, ה'; אני אוהב אותך כל כך!"

הוא יושב לכמה דקות, בוכה בשקט. לאחר מכן הוא מתעשת, קם ועושה דרכו אל מחוץ ליער. בלבו יש הרגשה חמימה ונפלאה.

"שבת שלום!" הוא אומר לשכנו, ומחייך בחום.

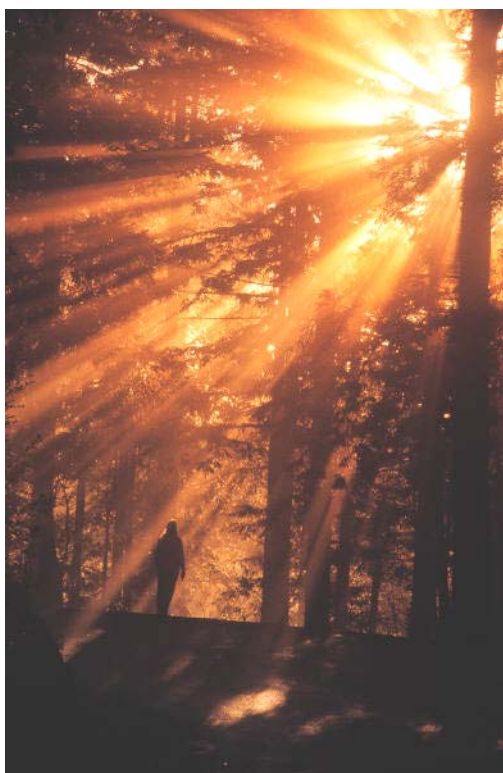
"שבת שלום!" עונה השכן בהתלהבות.

אבא מגיע לבית הכנסת. הוא מתיישב במקומו ומתחיל להתפלל. הוא מדבר אל ה' מלבו, ומקבל את השבת בשמחה גדולה. ה' איתו. הוא חוזר הביתה, דופק קלות בדלת, ונכנס.

"שבת שלום לכולם!"

"שבת שלום, אבא! אתה נראה כה שמח!"

"אני באמת שמח. אני אוהב את כולכם. בואו, הבה נתענג מהשבת היפה שנתן לנו הבורא. הבה נראה לו כמה אנו אוהבים אותו."

אני אוהב אותך, ה'!

"בואו כולם - אמא מדליקה נרות שבת."

הכל מתאספים כדי להביט באמא כאשר היא מדליקה את הנרות. זהו שיאו של כל השבוע. עם הדלקת הנרות יורדת על הבית שלושה.

"אני הולך עכשיו."

"מתי תחזור מבית הכנסת, אבא?"

"בעוד שעה וחצי בערך."

"יהי רצון שתתכוון היטב בתפילותיך, אבא."

"בעזרת ה'."

אבא יוצא מהבית, ופוסע בדרך לבית הכנסת. בית הכנסת נמצא בדרך הפונה ימינה, אך אבא פונה שמאלה, ויורד לתוך היער.

"היה זה שבוע ארוך" חושב אבא. "ואני מצפה בכליון עיניים לזמן הזה. יש לי כעת פגישה חשובה מאוד."

אבא יורד בשביל צר לתוך היער. הוא ממשיך בו כדקה, ולאחר מכן הוא עוזב את השביל ונכנס אל בינות לעצים. הוא הולך עד שהוא מגיע למקום נסתר מעיני בני אדם. זהו מקום הפגישה החשובה והסודית. הוא מתיישב על סלע גדול, וממתין מעט שדעתו מתיישבת. ואז הוא אומר:

"אני אוהב אותך, ה'." ושוב: "אני אוהב אותך, ה'. אני אוהב אותך מאוד-מאוד."

הוא מביט כלפי מעלה ורואה את צמרות העצים מתנועעות ברוח קלות. היער שקט כל כך. אין כאן אף אחד מלבדו ומ...ה'.

"אני אומר לך מדוע אני אוהב אותך, ה'. כי אתה עושה כה הרבה למעני. יצרת אותי.

בלעדיך, לא הייתי פה. אתה מספק את כל צרכי כל ימי חיי. נתת לי מזון, בגדים, מחסה, הורים נהדרים, מורים, אשה נאה, וילדים. אני חייב לך הכל."

אבא מתחיל לחוש חמימות בליבו. הוא ממשיך לדבר עם הבורא.

"לא רק לי נתת חיים, אלא לעולם כולו. כל העצים ביער זה הם מעשי ידיך. העולם מלא בהרים, נהרות, אוקיינוסים, ומעל כולם שמי תכלת - וכולם שרים את תהילתך. יצרת מיליארדי יצורים חיים, מהברייה הקטנה ביותר ועד לבני האדם. אני מלא ביראה כלפך, ה'."

אבא מתחיל לחוש במציאותו ויתברך.

"ה', כל מה שאתה עושה הוא לטובה. לפעמים קורים דברים לא נעימים, אך אני יודע שהם לטובה. לפעמים אתה מציב בפני קשיים - אנשים שקשה להסתדר איתם, או מצבים מסובכים. מדוע? כי אתה אוהב אותי. אתה רוצה שאגדל. אתה אוהב אותי יותר ממה שאני אוהב אותך, ואפילו יותר ממה שאני אוהב את עצמי. ה', אנא, תן לי את בהירות המחשבה לראות את הקשיים שבחיים כאתגרים, ואת הכוח להתמודד איתם."

רגשותיו של אבא מגיעים לשיא.

"ה', יצרת אותי כיהודי - כבן לעם הנבחר. נפחת בגופי נשמה קדושה, המסוגלת להגיע למדרגות רוחניות גבוהות ביותר. נתת לאומתנו את התורה, על 613 המצוות שבה, שהן הדרך להגיע

ילדים יקרים ...

ואהבת את ה' אלוקיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך" (דברים ו', ה'). כיצד אפשר לצוות עלינו לאהוב? כיצד אפשר לקיים מצווה זו? דרך אחת לאהוב את הזולת היא ע"י הכרה בכל מה שהוא או היא עושה למעננו. דרך אחרת, היא לתת לאותו אדם. כך יוצרים מערכת יחסים של נתינה והערכה הדדיים. כאשר מביעים את ההערכה הכנה ישירות לאדם, הרי גם נותנים וגם מעריכים בעת ובעונה אחת, ונוצרים קשרי אהבה אמיצים. זוהי הדרך לפתח אהבה לה': לבטא את רגשי התודה אליו. אפשר להתחיל בדברים הקטנים, ובהדרגה לעבור משלב לשלב עד שמגיעים להכרה בכל העולם שנתן לנו. אמרו לו כמה אתם אוהבים אותו. עשו חסד עם ה'. כיצד? עשו לו נחת רוח ע"י שמירת מצוותיו. קדשו שם שמיים. דברו אליו - גם 'רשמית' - בתפילה שתיקנו לנו חז"ל, וגם מחוץ למסגרת הרשמית, כמו האבא שבסיפורנו. לכו עם ה' תמיד, בכל דרכיכם. הרגישו את נוכחותו בחייכם. התחילו כעת, ילדים, והמשיכו בכך כל ימי חייכם. ה' רוצה לשמוע מכם. הוא אוהב אתכם, ואתם - השיבו לו אהבה.